

Közéletünk hírei

ELUTAZOTT AZ AFRIKAI PÁRTDELEGÁCIÓ

Vasárnap elutazott a Portugál-Guinea és a Zöldfoki szigetek Afrikai Függetlenségi Pártjának delegációja, amely a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának meghívására Amilcar Cabrel főtákar vezetésével tartózkodott hazánkban.

MAGYAR PÁRTKÜLDÖTTSEG TOKIÓBAN

A Japán Kommunista Párt Központi Bizottságának meghívására vasárnap elutazott Tokióba a Magyar Szocialista Munkáspárt küldöttsége. A delegációt Puja Frigyes, a Központi Bizottság tagja, a KB külügyi osztályának vezetője vezeti. A küldöttség tagja Venézi János, a Központi Bizottság tagja, a KB külügyi osztályának vezetője vezeti. A küldöttség tagja Venézi János, a Központi Bizottság tagja, a KB külügyi osztályának vezetője vezeti.

BUDAPESTEN A ROMÁN PÉNZÜGY-MINISZTER

Aurel Vijoli, a Román Szocialista Köztársaság pénzügyminisztere, valamint a román Pénzügyminisztérium két vezető munkatársa Vályi Péter pénzügyminiszter meghívására baráti látogatásra és a két felet kölcsönösen érdeklő pénzügyi kérdések megtárgyalására Budapestre érkezett.

NÖKÜLDÖTTSEGÜNK HELSINKIBEN

A Finn Demokratikus Nőszövetség és a Finn Szocialista-demokrata Párt nőszervezetének közös meghívására magyar nőküldöttség utazott Helsinkibe. A delegációt Ortutay Zsuzsa, a Magyar Nők Országos Tanácsának titkára vezeti.

NEPFRONTKÜLDÖTTSEG SZÓFIÁBAN

Erdei Ferencnek, a Hazafias Népfront Országos Tanácsa főtákarának vezetésével hétfőn négytagú népfrontdelegáció utazott Szófiába, a Bolgár Hazafias Arcvonal közelgő VI. kongresszusára.

LENGYEL MINISZTER BUDAPESTEN

Hétfőn az esti órákban Budapestre érkezett Lucjan Motyka, a Lengyel Népköztársaság művelődésügyi és művészeti minisztere. A vendéget a Ferihegyi repülőtéren Ilku Pál művelődésügyi miniszter fogadta.

Népi ellenőrök tanácskozása a személyszállításról

Mint már korábban hírül adtuk, a Csongrád megyei Népi Ellenőrzési Bizottság megvizsgálja a megye személyszállításának jelenlegi helyzetét és a fejlesztés lehetőségeit. Tegnap a megyei tanácsházán hetven népi ellenőr és a közlekedési szakemberek részvételével megbeszélést tartottak, s ezzel megkezdődött a közel egyhónapos elemző, felmérő tevékenység.

Balázs Lajos, a Csongrád megyei NEB elnöke hangsúlyozta, hogy a vizsgálat a gyors, kulturált, biztonságos személyszállítás elősegítésére irányul.

KISZ-vezetőségválasztás a ruhagyárban

Vasárnap tartották meg vezetőségválasztó küldöttértekezletüket a Szegedi Ruhagyár KISZ-fiataljai. A gyűlésen jelen volt Bodó Károly, a KISZ Csongrád megyei bizottságának osztályvezetője és dr. Harangozó József, a KISZ Szeged városi bizottságának osztályvezetője is.

Molnár Mária, a KISZ-bizottság titkára beszámolója-

Közel másfél milliárd a gázellátás fejlesztésére

A gázfogyasztó háztartások száma 1972-re
1 millió 400 ezerre nő

Az idén egy kézbe került, az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt feladata lett — Budapest kivételével — az egész ország háztartásainak gázellátása. Ez része annak az 1972-ig tartó nagyarányú héteves programnak, amelynek végrehajtására az illetékes szervek már korábban 1,4 milliárd forint beruházási összeget irányoztak elő, s most ugyanaz a szerv gondoskodik a szükséges földgázmennyiség biztosításáról, a távvezetési hálózat

további építéséről és megfelelően működéséről, a gáz szállításáról, s ehhez a szervekhez fut össze minden olyan információ, ami a feladat leggyorsabb, legbiztonságosabb megoldásához szükséges.

A fejlesztés egységes, évekre előre kidolgozott terv szerint

folyik jelenleg is. Ahol egyelőre megmarad a városi gázszolgáltatás — például Győrött, Szombathelyen, Pécsen, Baján stb. —, a gázgyárak termelését növelik, mégpedig úgy, hogy ha majd ezekre a helyekre is megérkezik a földgáz, a gyárak azonnal átállhassanak az új „alapanyagra”. Sok helyütt, így például Szegeden,

Debrecenben, Miskolcon és Székesfehérvárott még a harmadik ötéves terv időszakában teljes mértékben földgázzal — „vezeték gázzal” — cserélik fel az eddigi városi gázt. Ezzel szemben rövidesen egyenesen a földgáz-szolgáltatásba kapcsolják be Békéscsabát, Kecskemétet, Kaposvárt, Gyulát, Hódmezővásárhelyt, majd a következő esztendőben Ceglédet, Törökszentmiklóst és Szentest is. Nagykanizsán és

Zalaegerszegen viszont, vagyis azokban a városokban, ahol a lakosság már eddig is használta a földgázt,

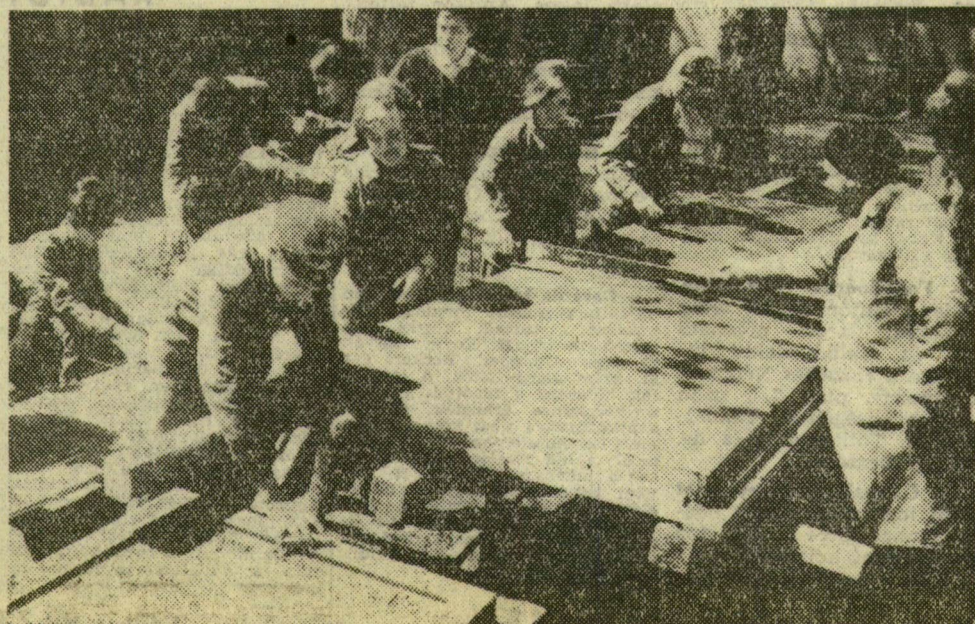
tovább növelik a fogyasztók számát.

Mindezek alapján 1972-ben a vezetékes gázzal ellátott háztartások száma hazánkban a jelenlegi 540 000-rel szemben előreláthatólag elérheti, sőt meg is haladja a hétszázezretet.

Ezt a fejlődést kiegészíti a propán-butián — palackos — gázellátás bővítése azokon a területeken, ahol nincs városi gáz és még hosszú ideig földgáz sem lesz. 1972-ben már több mint egymillió háztartás használ majd

palackos gázt.

Öt év múlva együttvéve tehát az összes háztartásoknak több mint a fele lesz gázfogyasztó. (MTI)

(Somogyiné felv.)

„Nehézsúlyú” játékok

A Vedress István Építőipari Technikum diákjai, Bíró Albert és Ördög Sándor technikus tanárok vezetésével érdekes, új megoldású játékok készítésére vállalkoztak. Műhelygyakorlati óráikon az iskolai év végéig 12 darab 1×1 méteres sakkasztalt készítenek vasbetonból. Ezenkívül 8 darab 120×170 centiméteres gombfoci asztalt és 4 darab normál méretű pingpong asztalt is készítenek, szintén vasbetonból.

Az építészettechnikai jelöltek annak a példának az alapján vállalták az egyenként 2–3 méter súlyú játékok készítését, hogy tavaly a Radnóti gimnázium és az ipartanuló iskola tanulói hintákat, játékos sportolásra alkalmas eszközöket készítettek a játszótérre. A betonasztalokhoz szükséges anyagot a kerületi tanácsok adták, a technikum hallgatói — saját szakmai gyakorlásukra — társadalmi munkában készítik el azokat. A tervek szerint először az Ötödik téren és Bartók Béla téren helyeznek el néhányat a beton játékasztalokból. Képünkön: Ördög Sándor és diákjai a gombfoci asztalokat betonozzák.

Szegeden át... Az IBUSZ és a Balkanturiszt sajtótájékoztatója

(Kiküldött munkatársunktól.)

Az IBUSZ és a Balkanturiszt közös sajtótájékoztatót rendezett tegnap, hétfőn Budapesten, a Magyar Sajtó Házában, a két ország között kialakult és mind jobban szélesedő turistaforgalomról. A tájékoztatót részt vett Vaszil Bogdanov, a Bolgár Népköztársaság magyarországi nagykövete és

Georgi Pangelov nagykövetségi titkár, sajtóattasé is.

A bulgáriai idegenforgalom az utóbbi években ugrásszerű fejlődésen ment át: tavaly 121 országból másfél millió turista látogatott el az országba, de idén már több mint kétfélmillió vendéget várnak. Nagyon sokan érkeznek gépkocsival: a Szegeden is átvázolt E 5-ös nemzetközi útvonalon 1966-ban 170 ezer autón 735 ezer turista utazási célja volt Bulgária.

Idén még nagyobbak a lehetőségek: az Aranyhomok és a Napos-part modern szálloda- és fürdőszórának továbbfejlesztésén kívül új tengerparti üdülőtelepek nyílnak, s megkezdik a hegyvidéki idegenforgalom megalapozását. A Rila-hegység (legmagasabb csúcsa megközelíti a 3 ezer métert) néhány év múlva valószínűleg sportparadicsom lesz.

A fejlesztés eredményeképpen idén a 229 szálloda, az 1880 turistaház, a 120 kemping naponta 150 ezer külföldi turista elhelyezésére képes. Igen gazdag 1967 bulgáriai idegenforgalmi

programja is: a bolgár rózsaszünet, a különböző opera- és operettelőadások, szimfonikus hangversenyek, népművészeti és népviseleti látványosságok teszik emlékeztetőre a Bulgáriában eltöltött napokat. A Nemzetközi Idegenforgalom Évére való tekintettel idén Bulgáriában nem kell vízumot váltaniuk a külföldieknek.

A Balkanturiszt széles körű nemzetközi együttműködésre törekszik, s jó kapcsolatokat tart fenn az IBUSZ-szal is. Idén 2–2 és fél ezer magyar turista utazhat Bulgáriába, megközelítően a tavalyi kétszeresére. Hatféle utazás között lehet választani: üdülés az Aranyhomokon; a Naposparton; utazás az Aranyhomokra és Isztambulba; körutazás mezőgazdasági programmal; téli üdülés Borovcban; román-bolgár-jugoszláv körutazás. A turisták maguk is megválaszthatják úti programjukat, s ehhez az IBUSZ-irodák — a szegedi is — árajánlatot készítenek. Az egyéni betétlappal utazók részére Várnában és Burgasban I. osztályú magánzállásokat biztosít az IBUSZ.

F. K.

A szakszervezeti kongresszus után

A küldöttek, akik négy napon át érezhették magukon a közvélemény figyelmét, annak a hatalmas „kategorianak” delegátusai voltak, amelyet így szoktunk nevezni: bérből és fizetésből élők. Különös dolog, de nagyon reálisnak nézve ez az ország nagyobbik fele, mert csaknem egymillió megközelítő nyugdíjas-létszámunk jórésze is korábban bérből és fizetésből élt — jelenleg pedig abból a nyugdíjjarulékból, amelyet maga és társai adtak össze bérből és fizetésből. Hát még ha figyelembe vesszük, hogy a hárommillió munkáshoz, tisztviselőhöz, alkalmazotthoz, akik a szakszervezeti tagságot jelentik: mennyi családtag tartozik!

Magyarán: a most lezárult szakszervezeti kongresszus, számszerint a huszonegyedik a magyar szakszervezetek történetében, a munkások és az alkalmazotti rétegek legidősebb feladatairól, gondjairól, érdekeinek védelméről tárgyalt. Államot vezető, hatalmon levő osztály esetében ez természetes.

A kongresszus anyaga kötetekre rúg. Azok, akik figyelemmel kísérték a tanácskozást — láthatták, hogy minden munkaterületre kiterjedő, a szorosán vett szakszervezeti mozgalmi feladatokat széles politikai háttérrel együtt néző és látó tanácskozás volt ez. Nem csupán szervezeti és személyi feladatokat oldott meg (például a vezető szervek újjáválasztását, amely minden ilyen tanácskozáson szereplő „napirendi pont”), hanem alaposan és behatóan megtárgyalta az új gazdasági mechanizmus előestéjének szakszervezeti feladatait. Erre vonatkozó, figyelemre méltó gondolatokat fejtett ki beszámolójában Gáspár Sándor főtákar — és sok szakmai vezető. Különös súlyt adott a kongresszuson a párt első titkáranak, Kádár Jánosnak felszólalása, aki beszédében nyomatékosan aláhúzza a szakszervezetek növekvő lehetőségeit, szerepét. Hangsúlyozta a szakszervezetekkel szemben jelentkező egyre növekvő igényt: „ma már nem elegendő 8 vagy 10 jelszót betanulni és ezt minél sürűbben emlegetni ahhoz, hogy jó szakszervezeti funkcionárius legyen az ember” — mondta többek között, és ez a megállapítás kissé történelmileg, régmúlt-tette ez a korszakot, amelyben sokan, valóban hajlandók voltak ilyen mércével mérni a szakszervezeti munkát.

Az új mércék mások. Nemzeti és nemzetközi mértékben is korszerűsödik az igény: hazánkban belül például létfontosságú kérdés a szakszervezetek megfelelő színvonalú tevékenysége az ugyancsak növekvő önállóságú gazdasági vezetéssel és a pártszervekkel, tanács apparátussal, állami irányítással. A szakszervezeti munka normái: a mechanizmus lényegének megértése, a szocialista társadalmat erősítő intézkedések reális átalakítását és a munkástömegek érdekeinek az országos érdekek védelmével „szinkronba hozott” szolgálata. Hiszen ma már világos, hogy a reform nem járhat a munkások érdekeinek csorbításával, viszont a jobb munka megfelelő méltánylását, az eddiginél differenciáltabb ösztönzést kell szolgáltatnia. Nemzetközi mértékben a többet és jobban politizáló, a világ és világrészünk sorsdöntő kérdéseiben egyaránt aktívan állástfoglaló szervezett munkásság magatartása a „norma”. Jól jelzi ezt a XXI kongresszus két dokumentuma, amelyet a vietnami kérdéssről és az európai biztonságról fogadtak el.

A küldöttek hazatértek. De új feladataik előestéjén tértek haza. A munka csak most kezdődik igazán.

(B. F.)

A közvetlen kapcsolat előnyei

A szegedi konzervgyárban 1961-től 1966-ig összesen 109 vagon ószibarackot dolgoztak fel. A múlt esztendőben, tehát egy év alatt 120 vagonnal. Miért történt ilyen szembetűnő változás a múlt év során? A legfontosabb ok, hogy a gyár közvetlen kapcsolatot teremtett a termelő gazdaságokkal. A régebbi gyakorlat szerint a gazdaság megtermelte a gyümölcsöt, a feldolgozó szerv elszállította, majd eladta a feldolgozó vállalatnak. Pedig a három „játékos” helyett kettő is éppen elegendő lett volna.

Tavaly megpróbálták. A MEK kilépett a sorból. Jobban járt a termelő, jobban járt a feldolgozó vállalat, jobban járt a vásárló és végeredményben a népgazdaság. Lássuk az előnyöket az érdekelt oldaláról:

A gyárba nem ömlött dömpingszerűen a barack, hanem a szedés után néhány óra múlva szállított a termelő, akár éjszaka is tehetette, mivel a gyárban átvették a küldeményt. A közös koordináció, a közvetlen kapcsolat lehetővé tette, hogy a gyár „széthúzza” a gyártási szezon a korábbi 10 napról 30 napra. Ennek eredménye volt, hogy a feldolgozó gépsorokat jobban ki tudták használni, a foglalkoztatottságot egyenletesebbé teheték, sőt a félkésztermékek gyarapítása révén a téli szezonra is több munkát tudtak biztosítani a gyári dolgozóknak.

Tovább menve: a frissen érkezett gyümölcsből jobb minőségű befőttet készíthettek, javult az anyagfelhasználási hányadék, és egyéb gazdasági mutatójuk. Amennyiben a gyár saját maga szállította, úgy a fuvarszármazékait is kedvezőbben használhatta, s ezzel tehermentesítette az AKÖV gépkocsiparkját, éppen a főszezon idején.

A termelő gazdaság is jól járt. A gyár értékesítési lehetőségét biztosított a közvetlen szomszédságban, s a MEK által szabadon hagyott árifferenciából közvetlenül részesedhetett. A szatymazi és a zákányi termelőszövetkezetek kilogrammonként 1,03–1,07 forint többlet-hez jutottak így.

A népgazdaság és a fogyasztó közvetlen haszna is könnyűszerrel feltárható: a fogyasztó eleve jobb minőségű árut kapott. A népgazdaság pedig — mivel az ószibarack befőtt keresett a külföldi piacokon — már akkor is jól jár, ha csak az exportot növeli, de a befőtt esetében nem csupán barackot ad el valutáért, hanem a befőtt „járulékos” anyagait is, cukrot, munkát, üveget és így tovább.

A gyár ezert tudott a múlt évben 120 vagon ószibarackot feldolgozni és ezért vállalkozott arra, hogy gépek vásárlása után, az idei évben 250 vagon ószibarackot dolgozzon fel.

Gazdag István